

SOTA SOTAA VASTAAN!

1924

HELSINKI 1924, SOS.-DEM TYÖLÄISNUORISOLIITTO

Helsinki 1924, Työväen kirjapaino

SOTA SOTAA VASTAAN!

Tarkoituksemme.

Motto:

Kun on sota, ruumiillanne tulta ravitsette te,
ettekö kun rauha on, nyt liity meihin veljiinne.

William Morris.

Kysymys, jota nyt aiomme hiukan kosketella, on ylen suuri ja tärkeä. Se on sellainen kysymys, jonka onnellinen ratkaiseminen olisi siunauksellinen saavutus koko ihmiskunnalle. Se on rauhan kysymys, sotien lopettaminen ainaiseksi. Jokaisen työläisnuoren elinehtoja ja elämää kokonaisuudessaan koskee tämä kysymys. Jokainen nuorukainen ja neiton voi sen ratkaisemiseen vaikuttaa. Sota on järjettömyys, se on rikos, mille asiallista puolustusta on mahdoton kenenkään keksiä. Ei minkään kansan elinehdot vaadi välttämättömästi sotaa, ei mikään kansa voi sodan avulla turvata pysyväisesti elinehtojansa ja kehitystensä korkeampaa inhimillisyyttä kohti. Se voi sodassa parhaassa tapauksessa murhata toisen maan asujamia ja tuhota heidän omaisuuttaan ja sivistyksellisiä saavutuksiaan enemmän kuin omiaan, jättäen kuitenkin voitettut valmistautumaan uutta sotaa varten, odottamaan uutta veristä kostonpäivää.

Tänä syksynä on kulunut kymmenen vuotta maailman-sodan, ihmiskunnan suurimman murhenäytelmän, alkamisesta. Tämän synkän kymmenvuotispäivän johdosta ovat sosialistisen työväen kansainväliset järjestöt päättäneet viettää erityistä sodanvastustamispäivää. Tämä päätös on syntynyt Sosialistisen Nuorisointernationaalin ehdotuksesta. Siihen on yhtynyt myöskin Suomen Sosialidemokraattinen Työläisnuorisoliitto liittokokouksen päätöksellä.

Tarkoituksemme on nyt, kun vielä sodan jättämät peloit-tavat jäljet ovat niin selvästi havaittavissa, raajarikkojen

laumat voittaja- ja voitettujen maiden kaupunkien kaduilla, sotaorvot vailla huoltajaansa ja miljoonien kaatuneiden hautakummut vielä nurmettumatta, palauttaa mieliin, maailmansodan aiheuttama tuho, ja vedoten työläisnuorison terveeseen vaistoon kehoittaa sitä kokoamaan voimansa ja sulkemaan rivinsä taisteluun rauhan puolesta sekä omaksumaan tunnuslauseen: *Ei koskaan enää sotaa.*

Taisteluun tämän päämäärän saavuttamiseksi kutsumme kaikkia työläisnuoria, jotka hyväksyvät päämäärämme, kaikkia niitä nuoria, jotka tahtovat tuoda voimansa sodan, ihmiskunnan suurimman vitsauksen ja kirouksen poistamiseen, kaikkia niitä, joita elähyttää sellaisen ajan toivo, jolloin sodan uhkaava murhanenkeli on ainaiseksi kytketty kiinni ja tehty voimattomaksi.

Niiden, jotka vannoutuvat taisteluun rauhan puolesta, on ensinnä tehtävä itselleen selväksi militarismin rikollisuus, ja kasvatettava oma harkintakykynsä niin suureksi, ettei se enää koskaan anna väärän isänmaallisuuskiihoituksen johtaa itseään harhaan ja villitä siinä määrin kuin maailmansodan alussa tapahtui. Suhtautumisemme militarismiin tulee näinollen tärkeäksi päivänkysymykseksi, josta järjestyneitten työläisten, mutta ennenkaikkea järjestyneen työläisnuorison, on oltava mahdollisimman selvillä. Ja heidän velvollisuutensa on selvittää järjestöjen ulkopuolella oleville työläisnuorille ohjelmamme ja päämäärämme, ja koetettava saada myöskin heidät liittymään mukaan, ja siten lisäämään voitollisen taistelun edellytyksiä rauhan puolesta.

Militarismin perusvääräys.

Jos aiomme jonkun tehtävän suorittaa kunnollisesti tai minkä inhimillisen toiminnan hyvänsä viedä onnelliseen ratkaisuun, pitää meidän olla johdonmukaisia. Ei koskaan kylvetä rikkaruohoa maahan, jos aiotaan saada viljasta hyvä sato. Kasvattaja ei voi koskaan myöntää varastamista luvalliseksi, vaan kieltää hän

sen ehdottomasti kaikissa muodoissaan. Mutta sodassa nämä johdonmukaisuusvaatimukset kielletään. Kasvattajat unohtavat aikaisemman työnsä ja papit jotka rauhanaikana opettavat ihmisiä rakastamaan vihollisiaan, ja kääntämään toisen korvansa toiselle iskun saatuaan, siunaavat sodanaikana murhakoneita ja rukoilevat, että niiden aiheuttama tuho olisi mahdollisimman täydellinen. Jokainen valtio yrittää saada taloudellisen asemansa mahdollisimman hyväksi, mutta se ei estä niitä tuhlaamasta suunnattomia summia sotavarusteluihin, jotka eivät useassa tapauksessa turvaa edes olettamusta voiton saavuttamiseen, vaan ainoastaan mahdollisuuden heittäytyä mukaan verileikkiin. Viimeisten vuosikymmenien aikana sotilasmenot kasvoivat kaikissa kapitalistisissa valtioissa niin suunnattomasti, että ne maailmansodan alussa nousivat useimmissa maissa lähes puoleen kaikista valtion menoista. Seurauksena siitä oli, että koko Eurooppa oli yhtenä varustettuna sotaleirinä, missä ihmiset jännittyneen pelon valtaamina odottivat myrskyn puhkeamista.

Kun sitten suursota v. 1914 syttyi, onnistuivat vallassa-olevat luokat kaikissa sotaikäyvissä maissa kansajoukoille uskottelemaan, että sota on heille puolustusotaa. Pimitetyt, harhaanjohdetut joukot yhtyivät hallitsevien, sodasta hyötyvien luokkien aloittamaan huutoon: "Sota voittoisaan loppuun." Viisi pitkää vuotta kesti sitten kauhea joukkoteurastus, kunnes toiset sotaikäyvistä maista olivat voimansa loppuun kuluttaneet ja nääntyneet siinä määrin, että sodan jatkaminen oli niille jo aivan mahdotonta.

Mitä saavutettiin kaikella tällä viisivuotisella ponnistuksella? Sodan ainoaksi tulokseksi voidaan laskea nyt kymmenet miljoonat kuolleet, raajarikot ja orvot sekä kaikkien valtioitten taloudellinen rappiotila. Samanlaisia ovat tulokset yleensä kaikista sodista.

Jotkut suurvallat ovat kylläkin joskus voittaneet sodilla uusia alueita ja orjuuttaneet pienempiä kansallisuuksia valtikkansa alle, mutta niistä ei voittajille ole koskaan ollut pysyväistä hyötyä. Sitäpaitsi ei valloituspyrkimyksiä

voida ilmaista, ainakaan julkisuudessa, siksi syyksi, minkä vuoksi sotalaivos on kussakin maassa olemassa. Rauha, isänmaan ja kotien turva, ovat tavallisesti ne iskusanat, joita sotilasmäärärahojen koroittajat kaikissa maissa käyttävät. Pienet kansat, jotka tavallisesti ulvovat suurvaltain mukana isänmaallisuushuumeissa ja asevarusteluissa, eivät voi koskaan valloittajavoittoja saavuttaa. Ani harvoin voivat ne edes maataan puolustaa aseellisen varustautumisen ja sotatoimien avulla. Pikemmin niille on vaaraa militaristisista pyrkimyksistä maan suojeluksen kannaltakin.

Sota on petosta ja huijausta.

"Kanuunan ruoka on alkanut ajatella ja ajateltuaan kahdesti menettää se ihailunsa maalitauluna olemiseen."

Tämä Victor Hugon lause on saatava yleisesti työväenluokan ohjeeksi. Sen on ajateltava sotilaskysymystä, se ei saa antaa väärän isänmaallisuuden ja valheellisen sankarimaiseen itseään pettää. Amerikkalainen sosialisti Kirkpatrick varoittaa kirjassaan, "Sota — minkätähden", työläisiä siitä, etteivät he antaisi imarteluilla itseään pettää. Hän sanoo: "Meitä imartelevat liian paljon viekkaat ihmiset. Imartelu hämmentää monet. Imartelu tekee sokeaksi ja senvuoksi liikemiehet ja heidän aseettomat vartijansa imartelevat työläisiä. Samoin kuin mehiläisen hoitaja sokaisee mehiläisiä takomalla tyhjää tinakannua tai rumpua, voidaan miljoonia työläisiä sokaista ja saattaa kuolemaan sodassa lyömällä rumpua ja huutamalla: 'Seuratkaa lippua.' Sokaistut koiperhoset hyökkäävät liekkiin senvuoksi, että se on kirkas, samoin maalataan sota työläisille kirkkaaksi. Sankarikuvia vain esitetään teille sodasta, sodan kauhut teiltä visusti salataan. 'Seuratkaa lippua', on tyhmien syötti, jota vallassaolevat luokat käyttävät hallituksien, kuninkaitten ja presidenttien kautta. 'Seuratkaa lippua', ei koskaan sokaise miestä, joka käyttää silkkihattua. Ei myöskään pahimmat sotaan kiihoittajat,

teollisuuskapitalistit, kenraalit, papit ja politikoitsijat porvariston leiristä juuri useinkaan astu ensimmäisenä tulilinjalle sodan syttyessä. Tämä on myöskin työväenluokan jäsenten mieliin painettava. Ja kun sen mahdollisimman monet työväenluokan jäsenistä muistavat, niin he varmaan paljon suuremmalla harkinnalla suhtautuvat sotakiikhoilijain huutoihin lippujen seuraamisesta."

Miksi meitä petetään? Miksi ei lopeteta rikollista sotakiikhoitusta? Siksi että yläluokka hyötyy sodasta. Rauhanaikana hyötyvät suuri kapitalistit armeijan varusteluista. Kruppin tehtaiden tulot olivat sodan edellä suuremmat kuin useiden valtioiden tulot. Se hallitsi Saksan politiikkaa ja voi mitä häikäilemättömminkin keinotella toisten maiden kustannuksella. Yläluokka hyötyy siinäkin sotalaitoksesta, että se saa sijoitettua poikiaan upseeritoimeen. Tämä näkökohta on vaikuttanut ratkaisevasti esim. Suomen yläluokan sotalaitokseen suhtautumiseen. Kun Ruotsi hävisi Venäjää vastaan sodassa viime vuosisadan alussa, niin tuli siinä selvästi esiin yläluokan todellinen "isänmaallisuus". Talonpoikais- ja porvarissäädyn taholta tehtiin anomus Suomen sotalaitoksen lakkauttamisesta ainakin 50:ksi vuodeksi. Tätä vastustivat aateliset senvuoksi, että sivistyneeltä luokalta menisivät hyvät ansiomahdollisuudet kotimaassa ja alaluokalla ei olisi tilaisuutta saada opetusta tottelevaisuuteen. Kun sitten asiat järjestyivät siten, että ylempi upseeristo sai turvatuksi itselleen samat palkkaedut kuin sodan aikana, eivät he enää vastustaneet sotalaitoksen lakkauttamista. Tämä tuhannen upseerin palkkaus nielikin neljän osan koko valtion menoista. Sellaista on ollut yläluokan isänmaallisuus aikaisempina aikoina ja sellaista se on pohjaltaan nytkin. Saksan hävinneestä armeijasta eivät ole menettäneet henkeään ylemmät upseerit eikä sotaliikkeen johtajat, keisari Wilhelm y.m., mutta kyllä tavalliset sotilaat ja sodan vastustajat.

Maailmansodan opetukset selvittävät ennenkaikkea sen, että isänmaallisuus, jonka seurauksena on sotarumpujen

päristäminen, ei ole työtätekevien kansanluokkien etujen mukaista. Kun tämä totuus on riittävän suurille työläisjoukoille selvillä, on se löytävä keinoja, joilla se voi toteuttaa ohjelman: *"Ei koskaan enää sotaa!"*

Tehtävämme

näinollen on levittää työläisnuorison keskuuteen oikeaa käsitystä sotalaitoksen luonteesta ja saada työläisnuoriso kasvamaan sellaiseksi, että se alistuessaan sotapalvelukseen tekee sen vain välttämättömyyden pakosta. Siksi kunnes oma luokkansa on kyllin tietoinen ja voimakas kansainvälisesti järjestämään valtakuntien välit niin oikeuden mukaisesti että sotien mahdollisuus poistuu. Tämän päämäärän hyväksi työskentelee kansainvälisesti järjestynyt työläisnuoriso ja sen mukana Sos.-dem. Työläisnuorisoliitto Suomessa.

Levitköön näinä viikkoina ja päivinä kautta Suomen työläisnuorison keskuuteen kehoitushuuto: *Taisteluun sotaa vastaan! Loppu inhoittavasta joukkoteurastuksesta! Alas militarismi! Kansainvälisen sosialidemokratian puolesta*, joka on yhteiskunnallisen rauhan varmin tuki!

Työläisnuoriso voi pontevimmin taistella rikollista militaristista kiihoitusta vastaan, parhaiden varustautua rauhan asiaa puoltamaan ja edistämään liittymällä sosialidemokraattisiin työläisnuoriso-osastoihin ja toimimalla niissä. Muistakaa kymmenen vuotta sitten alkanutta maailman murhenäytelmää, rikoksista suurinta, ja vannokaa murhattujen, raajarikkojen ja orpojen puolesta ponnistavanne kaikki voimanne kasvattaaksenne sellaisen luokkataisteluarmeijan, joka kykenee pitämään huolen siitä, että toteutuu tunnuslauseemme: *Ei koskaan enää sotaa!*